

ЖРТВЕНИ ЈАРЦИ

Политичариве како да ни се холивудски режисери, кои професионално создаваат нова бестселер сторија за широките регионални народни маси.

Треба да изгледа како сè да е случајно, како сè некој однадвор да ни ги подметнува кризите, или некој одвнатре со антимакедонска и антидржавна стратегија. Жртви имало и ќе има. Никој нема да ги сожале. Тие однапред се планирани и вкалкулирани во т.н. колатерална штета. Секаде така било, па и кај нас. Без нив не било интересно препукувањето меѓу старите ривали. Главите паѓаат само за да се заштитат лутите противници. Тие ги елиминираат заедничките непријатели, кои им пркосат наспроти нивните мегаломански потези.

■ Пишува: **Мишко ТАЛЕСКИ**

Гледајќи што сè се случува во и околу Македонија, неизбежно е да се каже дека повторно се влегува во еден процес на деградација на земјата, зачинето со одредени дневно-политички комбинаторики. Стручњаци сме така да ги поставиме работите. Политичариве како да ни се холивудски режисери, кои професионално создаваат нова бестселер сторија за широките регионални народни маси. Потоа некој друг ќе ни биде виновен. Македонската елитна номенклатура падна на испитот на транспарентноста и самокритичноста. Секој им е виновен, само тие не се. А, од кого потекнуваат извориштата на кризи и на девијации, сосема ни е јасно на сите нам. Се измислуваат лажни и наместени дуели на нетрпеливост меѓу двајцата побратими, Бучковски и Црвенковски, јавноста наивно се впушти во нивната квази-

игра и гледа шанса за враќање на некаква стара политичка олигархија на тронот.

И по 15 години македонска привидна демократија, народот сè уште не знае или не може да ги процени потезите на избраните раководители. Сè е наместено. Треба да изгледа како сè да е случајно, како сè некој однадвор ни ги подметнува кризите, или некој одвнатре со антимакедонска и антидржавна стратегија. Цела деценија се занимававме со надворешните и со внатрешните непријатели. Повеќе од десет години калкулиравме со анализите кој сака мајката да ни ја расплаче и полека да почне да не снемјува од балканските мапи. Прво Грците преку Мицотакис, па Србите преку Милошевиќ, па Бугарите преку ванчомихајловистите, Албанците преку нивните терор групи и сл. Точно е дека сите овие актери имаа подбивен однос кон македонската државност, кон нацијата која живее на овие простори. Сакаа и сакаат како мува на бостан да не отепаат. Но, конечно треба да почнеме и ние новинарите, но и бројни засегнати политички страни брз црни петна да расчистиме со нашите "спасители" и "водачи кон иднината". Од нив мака имаме, од нив денот хорор ни е. Интересен е фактот што тие можат и на прсти да се избројат. Но, некој досега ги штител или не сакал да ги изнесе пред лицето на јавноста плашејќи се дека истиот тој може да си направи и сопствена штета.

ПОЛИТИЧКИ ПРОЕКТИ

Поводот за ова и за ваквото пишување на овие две страници произлезе од сè уште непотврдените шпекулации дека некој од врвот намерно ни создава криза, намерно ни свечка со оружјето пред нашите дворови само за да ја преброди кризата во која моментно се наоѓа како индивидуа или политичка структура. А, такви моменти досега многу сме имале. Само се пишувале, анализирале, а никаков конкретен наод не е направен, никаков конкретен чекор не е преземен за таквите велепредавства. Пред два месеца се отворија картите за атентатот врз Глигоров како последица на некој план од порано за подмитување на експретседателот со милион долари од тогашен висок македонски функционер, како продолжена рака на грчката експанзионистичка пропаганда на овие простори. И што бидна од сè тоа. Ние сме единствената држава која нема јавен обвинител, која го активира обвинителството само за ситни шверцери на стоки и препродавачи на цигари. Кога ќе се улови некоја крупна мечка во мрежата тогаш ловците веднаш се анатемисани и казнети за уловот. Ете, така функционира македонската правна држава. Никој не го улови човекот за кој се врзуваа толку многу афери проследени со димензии на предавнички политички проекти. Човекот многу пати досега демантирал дека е конструктор на такви мегаломански политички зделки и творец на девијантни процеси. Можеби некој сакал да му подметне многу работи за да се ослободи себеси од товарот на сопствените плеки. Но, државата останува немоќна по тие прашања. Ниту го штити, ниту го напаѓа поранешниот македонски политичар. Верувам дека ова предизвикува и нервоза и депресија кај него, кој отсекогаш без прејудиирање укажувал на многу настани кои подоцна ни се случувале. Со него се игра топло-ладно. Тогаш кога власта ќе се најде во сопствена криза, без оглед дали е поранешната на Георгиевски или сегашната на Црвенковски и на Бучковски, се наоѓа дежурен виновен за состојбите во државата и се отвораат старите рани кои некогаш уште го печат. Тој не е омилан ниту кај социјалдемократите, ниту кај оние со предзнак ВМРО. Тоа е факт. Но, зошто? Двете олигархии го чуваат како жртвено јагне со сезонска употреба, кој треба да им ги препокрие валканиците произлезени од нивните редови. И верувајте, оној момент кога власта ќе биде пред колапс тој повторно ќе стане актуелен, повторно ќе се актуелизираат ста-

рите случувања, зашто така е најдобро да се замаскира планот за поделба на државата, така е најдобро да се заштити пирамидата.

БУМЕРАНГ ЗА НАТРАПНИЦИТЕ

Нејсе. Ова е од минатото, со тенденција уште неколку пати истото да ни се преповторува во иднина. Што е она што денес ни се случува? Некој протежира дека Бучковски бил поврзан со српска фирма блиска на земунскиот клан. Бучковски преговарал со бандитите од Кондово, наместо да ги апси или да ги ликвидира. И додека се кажуваат овие работи на прес-конференциите кои ги одржува опозицијата, ќе забележите невидена смеа и ироничност во кажувањата на Груевски и на неговите блиски. Како сè да се тера на подбишега. Валканици. Па, некој бил идиот, почнал груба кампања за парламентарните избори и сл. Македонска демократија некако забегува. Малигните политичари се самоизнесуваат на површината на нашите случувања и се самопонудуваат како единствени покровители на стабилност и развој. Крајно погрешни оценки за самите себе. Македонија како никогаш досега живее со најслабата политичка понуда на сцената. Немаме здрава власт, имаме најотепана опозиција во сите петнаесет изминати години на нашиот плурализам. Кога сè тоа ќе се собере ќе се види дека македонската политичка целина е катастрофална. Одредени настани кои се создадени само со цел да го дефокусираат граѓанинот од реалните и од релевантни проблеми во секојдневното полека, но сигурно стануваат бумеранг за натрапниците. Денес живееме со приликите и со неприликите во и околу Кондово. Нова епизода од веќе видените политички комбинации. Работите буквално се доведени во ситуација "или албанизација, или војна". Денес некој ни префрла дека граѓаните избрале албанизација на македонската држава во немоќта да се справат со шовинизмот на оние кои имаат поддршка и од надвор. Дали можат да се поправат некои работи? Тешко. Не верувам. Ќе оди сè така во недоглед. Ќе се жртвуваат многу индивидуи во корист на колективитетите. Досега речиси целиот тек од летото се искористи за креирање ситуации кои ќе го дефокусираат вниманието на јавноста од суштествените проблеми и се пренасочи кон процесите кои ѝ штетат на државноста и на нејзините визији. Ништо не е случајно. Нарушени се сите вредности на нашето општествено

живеење. Безбедноста и стабилноста на една држава не значи само неповредливост на нејзините граници. Таа зависи од непреченото и хармонично функционирање на сите нејзини институции почнувајќи од претседателот, премиерот, собранието, одбраната, образованието, здравството, црквата, па сè до граѓанинот. Тоа денес го немаме. Наместо заедничко работење во корист на државата ние слушаме за идиоти, криминалци и предавници. Политичката војна која меѓу себе ја водат партиските лидери, кои по којзнае која основа си дозволија да решаваат за судбината на повеќе од два милиона луѓе, е одамна изгубена и тоа на штета на македонскиот народ и на сите други жители на оваа држава. Тие зборуваат

за некакви свои колективни победи, но нема ништо од тоа. Тие живеат во заблуда. Албанската страна упорно останува на своите максималистички барања за кои тврди дека нивното прифаќање е единствен начин за стабилизирање на државата. Ги надминаа сите рамки на Рамковниот и уште е тесно. Која игра сега е во игра? Дефинитивно, во политиката нема пријатели, туку само интереси. Тоа нашите избраници секојдневно си го докажуваат и го практикуваат меѓу себе. Уште се поставуваат прашања од типот: зошто дојде до Охридскиот договор, зошто дојде до војна итн. Можеби некогаш треба да се разјаснат, но тие се злоупотребуваат за дневно-политички теми и претставуваат исклучителна можност за прескокнување на проблемите и насочување на вниманието во друга насока. Еден ден Македонија ќе мора да дојде до клучните и нужни заклучоци. Ќе се одговорат прашањата зошто, како, од каде, кој и сл. Но, дотогаш, по сè изгледа, ќе треба да паднат многу политички глави, невини и виновни, случајни и намерни, македонски и албански. Тоа е неопходен процес и тек на нашата привидна демократска средина. Жртви имало и ќе има. Никој нема да ги сожали. Тие однапред се планирани и вкалкулирани во т.н. колатерална штета.

Секаде така било, па и кај нас. Без нив не било интересно препукувањето меѓу старите ривали. Главите паѓаат само за да се заштитат лутите противници. Тие ги елиминираат заедничките непријатели, кои им пркосат наспроти нивните мегаломански потези. Значи, не паѓаат главите на вмовците или сдсмовците. Паѓаат само оние кои се против заедничките интереси на големите. А, тие се неприкосновено да владеат и се самоподдржуваат, зашто само така побратимски можат трајно да останат за век и навек во денешницава, која ја наркуваат демократија.

ПОЛИТИКАТА ИМА САМО ИНТЕРЕСИ, НЕМА ПРИЈАТЕЛИ!

Безбедноста и стабилноста на една држава не значи само неповредливост на нејзините граници. Таа зависи од непреченото и хармонично функционирање на сите нејзини институции почнувајќи од претседателот, премиерот, Собранието, одбраната, образованието, здравството, Црквата, па сè до граѓанинот. Тоа денес го немаме. Политичката војна која меѓу себе ја водат партиските лидери, кои по којзнае која основа си дозволија да решаваат за судбината на повеќе од два милиона луѓе, е одамна изгубена и тоа на штета на македонскиот народ и на сите други жители на оваа држава. Тие зборуваат за некакви свои колективни победи, но нема ништо од тоа. Тие живеат во заблуда.